

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Moldován András ügyvéd és a dr. Nyikos Attila ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kiss Elemér ügyvéd által képviselt alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránt a Fővárosi Bíróság előtt 19.P.23.110/2006. számon megindult és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.791/2007/6. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem alapján tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 12.000 (tizenkettőezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítélet a felperes keresetét, amelyben a becsülete, emberi méltósága és jóhírneve megsértésének

megállapítását kérte, elutasította és a felperest kötelezte az alperes javára 32.000 forint perköltség megfizetésére.

A megállapított tényállás szerint a felperes a .. Köztársaság tiszteletbeli konzuljának tisztségét töltötte be Magyarországon. Az alperes 2006. május 17-én a .. Köztársaság Külügyminisztériumához szóbeli jegyzéket intézett, amelyben tájékoztatta a .. Külügyminisztériumot arról, hogy a felperessel szemben az illetékes magyar hatóságok csődbüntett elkövetésének alapos gyanúja miatt

büntetőeljárást kezdeményeztek, illetve korábban hivatalos tudomása keletkezett több, a felperes által elkövetett jogsértésről. Ezért közölte a .. féllel, hogy a felperest „méltatlannak tartja a tiszteletbeli konzuli megbízatásra és ennek megfelelően a továbbiakban nem fogadja el a .. Köztársaság tiszteletbeli konzuli képviselőjeként". Kérte a címzett intézkedését.

A felperes álláspontja szerint az alperes a büntetőeljárás tényének közlésével, valamint annak közlésével, hogy jogsértések elkövetése jutott a tudomására és azzal, hogy a felperest a konzuli tisztség betöltésére méltatlannak minősítette, megsértette a felperes személyhez fűződő jogait.

A jogerős ítélet az Alkotmány rendelkezései, továbbá a Ptk. 75., 76. és 78. §-ai alapján, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság PK. 12. számú állásfoglalásában foglaltakra is, azt vizsgálta, hogy az alperes által közölt tények a valóságnak megfeleltek-e. Nem volt vitás, hogy a felperessel szemben csődbüntett alapos gyanúja miatt büntetőeljárás indult, illetve az alperes által csatolt iratokból az is megállapítható volt, hogy korábban a felperessel szemben számos alkalommal közlekedési szabálysértés elkövetése miatt indult hatósági eljárás, ahol az eljáró hatóságok az alperest keresték meg a felperes diplomáciai mentessége tárgyában. Az is tényként megállapítható, hogy közlekedési szabálysértés elkövetése miatt a bíróság egy alkalommal a felperes felelősségét meg is állapította.

Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet - elfogadva az alperes védekezését - megállapította, hogy az alperes kizárólag való tényt közölt a szóbeli jegyzékben és a való tények közlésével nem sértette meg a felperes jóhírnevét. Annak, hogy az alperes a diplomáciai kapcsolattartás keretében közölte a felperesről az általa kifogásolt tényeket, a jogerős ítélet nem tulajdonított jelentőséget, megállapítva, hogy az alperes a Magyar Köztársaság és a .. Köztársaság között Almatiban 1995. március 9-én aláírt konzuli egyezmény kihirdetéséről szóló 2000. évi VI. tv. 6. cikke alapján, mint fogadó állam képviselője bármikor, indokolás nélkül visszavonhatta a felperes működési engedélyét, illetve közölhette, hogy a felperes személye nem elfogadható. Önmagában amiatt, hogy az alperes a joga gyakorlásának indokait is közölte, jogsértést megállapítani nem lehetett. Az pedig kétséget kizáróan bizonyítást nyert, hogy az alperes a visszahívás indokaként való tényeket közölt, és a szóbeli jegyzék megfogalmazásának módja sem volt jogsértő.

A jogerős ítélet rámutatott arra is, hogy a méltatlanná válásra vonatkozó közlés az alperes tudomására jutott eljárásokból levont olyan következtetés volt, amely való tényeken alapult. Így, mint a felperes személyét negatívan minősítő értékítélet, személyiségi jogot nem sérthetett. A felperes szerint az alperes a levelével

tartalmilag „persona non gratának” minősítette, ami jogsértő. A jogerős ítélet ezzel szemben megállapította, hogy a szóbeli jegyzék e kifejezést nem használta és e kifejezés a magyar állampolgár felperesre nem is vonatkozhatott.

A jogerős ítélet ellen, jogszabálysértésre hivatkozással, a felperes jogi képviselői útján nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és a keresetének való helytadást. Felülvizsgálati álláspontja szerint a jogerős ítéletnek jogszabálysértő az a megállapítása, hogy a konzuli tisztség betöltésére vonatkozóan a méltatlanná minősítése nem volt jogsértő. Hivatkozott arra, hogy ez igen súlyos, büntető ügyekben alkalmazott elmarasztaló minősítés. Ilyen minősítés kimondására nem ad alapot az 1987. évi XIII. tvr-rel kihirdetett 1963. évi, a Konzuli Kapcsolatokról szóló Bécsi Egyezmény, és e minősítést kizárólag - jogszabály alapján - bíróság állapíthatja meg. Az alperes tehát a minősítésével sértette meg a felperes személyhez fűződő jogát. Kifogásolta, hogy az alperes állítása szerint a hivatali működése során követett el jogsértéseket, amely tekintetben nincs mentessége. Állította, hogy a szóbeli jegyzékben használt kifejezések: „Büntetőeljárás”; „csődbüntett elkövetése”; „alapos gyanú”; „jogsértés”; „méltatlannak tartja”; „nem fogadja el”; „megszüntet”; „visszahív” önmagukban is sértették a felperesnek, mint diplomatának a jóhírnevét. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság eseti döntéseire, amelyek - álláspontja szerint - a jogerős ítéletben foglaltakkal ellentétes joggyakorlatot tükröznek. Azt is sérelmezte, hogy a jogsértő tartalmú közlés a felek személyén kívül mások számára is ismertté vált és az alperes nem tudta cáfolni, hogy ebben nem működött közre. Kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok nem folytattak bizonyítást arra vonatkozóan, hogy a szóbeli jegyzék tartalmáról az alperesen kívül kik, mikor, milyen módon értesültek.

Az alperes a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A jogerős ítélet a helyesen megállapított tényállás alapján érdemben helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a szóbeli jegyzékben foglalt tényállításaival, illetve minősítésével nem sértette meg a felperes személyhez fűződő jogát.

Helyesen mutatott rá a jogerős ítélet, hogy a diplomáciai viszonytól függetlenül a felperes a Ptk. szabályai alapján kérte személyhez fűződő joga megsértésének megállapítását és az általa kifogásolt cselekményt ennek megfelelően a Ptk. szabályai alapján kellett elbírálni.

Nem kétséges, hogy a felperessel szemben a büntetőeljárás megindult és az is megfelelt a valóságnak, hogy a felperes ellen több alkalommal közlekedési szabálysértés miatt eljárás indult. Maradéktalanul való tényeket közölt tehát az alperes a diplomáciai jegyzékben. Az alperes megtehetette volna, hogy indokolás nélkül kezdeményezi a felperes visszahívását. Nincs azonban olyan jogszabályi rendelkezés - illet a felperes sem állított - amely megtiltaná vagy kizárná, hogy a fogadó állam külügyminisztériuma ne indokolhatná a diplomáciai kapcsolatok körében az intézkedését vagy kérelmét. Önmagában azzal tehát, hogy az alperes megindokolta a felperes visszahívásával kapcsolatos felhívását, jogsértést nem követett el.

A felperes a szóbeli jegyzékben szereplő kifejezéseket tekintette személyhez fűződő jogait sértőnek. E kifejezések azonban a konzuli tisztségből való visszahívással, annak indokaival, a büntetőeljárással és az egyéb jogsértésekkel kapcsolatos olyan közlések, amelyek tekintetében (valóságnak megfelelő ténytartalmuk miatt) helyesen állapította meg a jogerős ítélet, hogy kifejezőmódjukban sem minősülnek indokolatlanul sértőnek, bántónak vagy megalázónak. A jegyzék kifejezőmódja miatt sem lehet tehát az alperes terhére jogsértést megállapítani.

Téves a felperesnek az az álláspontja, hogy a tisztség betöltésére való méltatlanná válást, mint jogi kategóriát vagy következményt, jogszabály rendelkezése alapján kizárólag bíróság állapíthat meg. A méltatlanná válás a mindennapi érintkezésben is használatos, erkölcsi értékítéletet tartalmazó kifejezés. E minősítés az alperesnek azt az álláspontját fejezte ki, hogy a közölt tények miatt a felperest a magas erkölcsiséget megkívánó tevékenység betöltésére méltatlannak találja. Ez az értékítélet, miután való tényekre alapítottan lett megfogalmazva, nem sérti a felperes becsületét vagy emberi méltóságát.

A felperes által a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott polgári tárgyú eseti döntések és elvi határozat kizárólag olyan döntéseket tartalmaznak, amelyekben a Legfelsőbb Bíróság arra mutatott rá, hogy a véleménynyilvánítás, értékítélet, a büntetőeljárásról való tájékoztatás általában nem sért személyhez fűződő jogot. A jogerős ítélet a „méltatlanná válás” kifejezés megítélése során e határozatokban foglalt jogértelmezéstől nem tért el.

A szóbeli jegyzék tartalma miatti jogsértés elkövetésének megállapítása szempontjából annak nincs ügydöntő jelentősége, hogy a Magyar Külügyminisztérium, a .. Külügyminisztérium és a felperes személyén kívül kinek a révén értesült a diplomáciai jegyzékről esetleg más kívülálló személy is. Téves ugyanakkor a felperesnek az az álláspontja, hogy az alperest e körben bizonyítás terhelte. Ha a felperes amiatt kéri személyhez fűződő joga megsértésének

megállapítását, hogy az illetékes hatóságokon túlmenően az alperes a diplomáciai jegyzék tartalmát más illetéktelen személyekkel is közölte, úgy e tény bizonyítása a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján őt terhelné.

Mindezen indokokra tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta és a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte az alperes ügyvédi képviselőjével felmerült felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

Budapest, 2008. december 10.

Dr. Völgyesi Lászlóné sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros Mátyás sk.
előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

Vné

tisztviselő